Τὸ κρέας τῶν ἀρουραίων εἶναι θρεπτικό σὰ βοδινό καὶ γιατρεύει τὸν κοκκύτη!

ΡΩΜΗ. Προς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐμμόνου ἐλλείψεως τροφίμων εἰς τὸν ὑπὸ ἀνάπτυξιν κόσμον, οἱ εἰδικοὶ ἐπὶ τῆς διατροφῆς συνιστοῦν ὅπως γίνεται εὐρυτέρα ἐκμετάλλευσις καὶ κατανάλωσις τοῦ κρέατος «ζώων τοῦ δάσους» τὰ ὁποῖα συνηθῶς οἱ πολιτισμένοι ἄνθρωποι ἀποφεύγουν, ὡς εἶναι τὸ κρέας τῶν ἀρουραίων καὶ τῶν πηθίκων. Ἄλλως τε, τὰ κρέατα αὐτὰ καταναλίσκονται ἤδη, μάλιστα δέ, μέχρι σημείου ἐξαντλήσεώς των, εἰς πολλὰς περιοχὰς τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

Μάλιστα, εἰς τὴν Γκάνα, τὸ κρέας ὡρισμένων εἰδῶν ἀρουραίων θεωρεῖται ὅτι ἔχει καὶ θεραπευτικὰς ἰδιότητας, χορηγεῖται δὲ εἰς τὰ παιδία διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ κοκκύτου.

Βεβαίως, λέγουν εἰς μίαν ἐκ θεσίν των εἰδικοὶ τῆς Ὀργανώσεως Τροφίμων καὶ Γεωργίας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, δὲν ὑπάρχει περίπτωσις τουλάχιστον εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον, νὰ ἴδωμεν νὰ κρεμῶνται εἰς τὰ κρεοπωλεῖα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς κρέατα πηθήκων ἢ τρωκτικῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι εἰς τὰς χώρας αὐτὰς δὲν ὑπάρχει ἔλλειψις κρέατος, ἀφ' ἑτέρου δέ, διότι ἡ κατανάλωσις τοιούτων κρεάτων θὰ προσκαλέσει εἰς τοὺς κατοίκους των «ψυχικὸν κλονισμόν».

Ἐν τούτοις οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει ἐκ τῆς καταναλώσεως κρεάτων ἀρουραίων καὶ πηθήκων ἐφ' ὅσον τὰ ζῶα εἶναι ὑγιᾶ λέγει ὁ Κονγκόρα Λοπέζ, διευθυντὴς τῆς ὑπηρεσίας διατροφῆς τῆς Ὀργανώσεως Τροφίμων καὶ Γεωργίας. Οἱ ἀρουραῖοι π.χ. τρώγονται ψητοί, τηγανητοὶ ἢ βραστοί. Ἡ ἀξία των εἰς πρωτεΐνην εἶναι ὅση τοῦ βοδινοῦ ἢ τῶν πουλερικῶν, περιέχουν δέ, ἐλάχιστον λίπος. Ἐν τούτοις τὸ «ψυχολογικὸν ταμποῦ» διὰ τὰ κρέατα τῶν τρωκτικῶν εἶναι τόσον, ὥστε οἱ κυβερνήσεις ἀρνοῦνται νὰ κάμουν στατιστικὰς ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατανάλωσιν τοιούτων κρεάτων, εἰς τὴν χώραν των.

ΕΟΡΤΑΙ ΑΡΟΥΡΑΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΑΪΛΑΝΔΗΝ

Ἓν σπάνιον παράδειγμα χώρας ἡ ὁποία μεθ' ὑπερηφανείας λένει ὅτι οἱ κάτοικοί της καταγαλίσκουν ἀρουραίους εἶναι ἡ Ταϊλάνδη ἡ ὁποία μάλιστα, ὀργανώνει καὶ διαφημίζει ἐντόνως ἑορτὰς ἀρουραίων καὶ γεύματα μὲ ἀρουραίους. Κατὰ τὰς ἑορτὰς αὐτάς, τὰ τρωκτικὰ ψήνονται δημοσίᾳ ὑπὸ τοὺς ἤχους μουσικῆς καὶ μὲ χορούς.

Τεράστια τρωκτικὰ βάρους 50 κιλῶν, θεωροῦνται μεγάλη λιχουδιὰ εἰς ὡρισμένα μέρη τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀργεντινῆς καὶ τῆς Βενεζουέλας. Λέγεται ὅτι, εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰσπανίας οἱ κάτοικοι τρώγουν τοὺς κάστορας.

Ἐξ ἄλλου, εἰς τὴν Κίνα τρώγουν ὄφεις, εἰς τὸ Μεξικὸν σκώληκας, εἰς τὴν Οὐγκάντα καὶ εἰς τὴν Κολομβίαν μύρμηκας, μάλιστα δέ, μία μικρὰ κονσέρβα παστῶν μυρμήκων πωλεῖται εἰς τὴν τιμὴν τῶν 20 δολλαρίων.

Ἡ ἔκθεσις τῆς Ὀργανώσεως Τροφίμων καὶ Γεωργίας συνιστᾶ ὅπως ἡ ἀξία τοῦ κρέατος τῶν «ζώων τοῦ δάσους» ἀντιμετωπισθῇ ὑπὸ νέον πρίσμα, τονίζουσα ὅτι οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν παρωπίδας διότι ἀγνοοῦν πόσον διαδεδομένη εἶναι ἡ κατανάλωσίς του. Αἱ τροφαὶ αὐταὶ εἶναι ἢ καὶ ἀπεχθεῖς εἰς τοὺς ἐπιστήμονας τῶν πολιτισμένων χωρῶν οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς τροφίμων καὶ διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς διατροφῆς τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν χωρῶν, λέγει ἡ ἔκθεσις. Οἱ ἐπιστήμονες, ὅμως, αὐτοί, ἐρευνοῦν τὰ ζητήματα τῆς διατροφῆς ὑπὸ τὸ ἰδικόν των πρῖσμα, προσπαθοῦντες νὰ ἐπιβάλουν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν εἴδη διατροφῆς τὰ ὁποῖα τοὺς εἶναι ξένα ἐνῶ θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναπτύξουν τὴν παραγωγὴν τῶν ἐντοπίων εἰδῶν.

Προβλήματα τοῦ σύγχρονου κόσμου

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣ

ΧΑΛΔΗ καὶ διαφθορά, μίση καὶ πόλεμοι

19ον

Ὁ συμβιβασμὸς εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον καταλήξει αἱ συνομιλίαι, ἦτο πολὺ δεινότερος, ἢ ὅσον ἀνέμενεν ὁ Γκιουλμπενκιὰν: Ἀπεφασίσθη, ἡ ἀνασύστασις τῆς Τουρκικῆς Ἑταιρείας Πετρελαίων καὶ ἡ κατανομὴ τῶν ἀξιῶν της ὡς ἑξῆς: 50 ο/ο εἰς τὴν Ἀγγλο — Πέρσιαν καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἐξ ἴσου εἰς τὴν Ρόγιαλ Ντάτς — Σέλλ καὶ εἰς τὴν γερμανικὴν ὁμάδα. Ἐν τούτοις, ἡ Ρόγιαλ Ντάτς — Σέλλ καὶ ἡ Ἀγγλο — Πέρσιαν εἶχον δεχθῆ νὰ κάμουν «μίαν χειρονομίαν» ὑπὲρ τοῦ Ἀρμενίου μεσάζοντος ἀποδίδουσαι εἰς αὐτὸν ἀνὰ 2,5 ο/ο τῶν μεριδίων των. Αἱ μετοχαί, αὐταί, ἔμελλον νὰ προσφύσουν εἰς τὸν Καλούστ Γκιουλμπενκιάν, τὸ προσωνύμιον «Κύριος Πέντε τοῖς Ἑκατόν».

Ὡστόσον, πιστεύων ὅτι θὰ ἐλάμβανε περισσότερα μερίδια ἐὰν μετεῖχεν αὐτοπροσώπως εἰς τὴν σύσκεψιν, ὁ Ἀρμένιος, βαθύτατα δυσαρεστημένος, παρεπονέθη ὅτι τὸν εἶχον μεταχειρισθῆ ὡς πτωχὸν συγγενῆ. Ἐπὶ τέλους, ἔλεγεν, εἶχεν ἐπενδύσει πολὺν χρόνον, κόπον καὶ χρῆμα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἐκείνην, τῆς ὁποίας ἦτο ἄλλως τε, ὁ πρωτουργός. Τὰ παράπονά του ἦσαν ἀναμφιβόλως, βάσιμα, ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ 5 ο/ο θὰ τοῦ ἐπέτρεμολαταῦτα, νὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν ὁ πλουσιώτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου.

Τὴν 28ην Ἰουνίου 1914, ὁ Τοῦρκος Μέγας βεζύρης, Σαΐδ Χαλὶμ πασᾶς, ἀπηύθυνεν εἰς τοὺς πρέσβεις τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ἓν ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεκοίνωσεν ἐπισήμως εἰς αὐτοὺς ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ ὀρυκτοῦ πλούτου τῆς Μεσοποταμίας ἐξεχωρεῖτο εἰς τὴν Τουρκικὴν Ἑταιρείαν Πετρελαίων. Ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις διεμαρτυρήθη ἀμέσως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παραπονουμένη διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ὑπηκόων της. Ἀλλ' ἦτο πολὺ ἀργὰ πλέον: Τὰ ἔγγραφα τῆς συμφωνίας εἶχον ὑπογραφῆ. Ὁ ναύαρχος Κόλιμπυ Τσέστερ ἔβαλε τὰ ἰδικά του — ἀποδεικθέντα καὶ πάλιν ἄχρηστα — εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν του καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, βαθύτατα ἀποκαρδιωμένος.

Τὴν 10ην Ἰουλίου τοῦ ἰδίου ἀλήστου μνήμης ἔτους 1914, ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐπέβαλεν ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν δασμοὺς πυξημένους κατὰ 8 ἕως 11 ο/ο μὲ τὰς εὐλογίας τῶν βρεταννικῶν ἀρχῶν. Ἀλλὰ δὲν ἔμελλε νὰ κερδίσῃ τίποτε ἀπὸ τὴν αὔξησιν αὐτήν, διότι ὁ Α' παγκόσμιος πόλεμος ἐξέσπασε τὴν 4ην Αὐγούστου 1914, καὶ ἡ ἐκκώρησις τῆς Τουρκικῆς Ἑταιρείας Πετρελαίων παρέμεινεν ἀνεκμετάλλευτος μέχρι τοῦ 1918.

Πολὺ πρὸ τερματισμοῦ τῆς παγκοσμίου συρράξεως τοῦ 1914—1918, αἱ κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Βρεταννίας εἶχον συνεννοηθῆ διὰ τὴν μεταχείρησιν τῶν παλαιῶν ἐξαρτήσεων τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἤδη, τὸ 1916, δύο ἔτη πρὸ τῆς ἥττης τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Τουρκίας, αἱ δύο σύμμαχοι χῶραι εἶχον ὑπογράψει τὴν συμφωνίαν SUKES—PICOT, ἡ ὁποία προσδιώριζεν ἀκριβέστερα τὰς ζώνας ἐπιρροῆς ἑκατέρας εἰς τὰς τουρκικὰς ἀποικίας, τὰς ὁποίας θὰ κατελάμβανε διὰ τῶν ὅπλων. Ἡ ἀκρίβεια τῆς συμφωνίας ἦτο τόση, ὥστε ἠπειλήθη δι πλωματικὸν ἐπεισόδιον, ὅταν ὁ βρεταννικὸς στρατός, εἰσελθὼν τὸ 1918 εἰς τὴν Βαγδάτην καὶ τὴν Μοσσούλην, ἐπεχείρησε νὰ ὑπερνοήσῃ φρέατα καὶ νὰ κατασκευάσῃ πετρελαιαγωγοὺς καὶ μίαν σιδηροδρομικὴν γραμμήν.

Οἱ Γάλλοι ἔσπευσαν νὰ ὑπενθυμίσουν εἰς τοὺς συμμάχους των ὅτι ἡ Μοσσούλη περιελαμβάνετο εἰς τὴν ἰδικήν των ζώνην ἐπιρροῆς. Ὡστόσον, τὸ ἀνακύψαν ζήτημα ἐρρυθμίσθη κατὰ τὴν διάρκειαν συναντήσεως, εἰς Λονδίνον, τῶν πρωθυπουργῶν τῆς Βρεταννίας, Ντεϊβιδ Λόϋδ Τζώρτζ καὶ τῆς Γαλλίας, Ζώρζ Κλεμανσώ, ὅστις ἐδέχθη νὰ παραχωρήσῃ τὴν Μοσσούλην εἰς τοὺς Βρεταννοὺς εἰς ἀντάλλαγμα ἑνὸς ἄλλου τμήματος ἐδάφους.

Ρυθμισθέντων διὰ τοῦ πολέμου ἀρκετῶν ἀκανθωδῶν προβλημάτων ἡ Τουρκικὴ Ἑταιρεία Πετρελαίων ἦτο ἐφεξῆς καθ' ὁλοκληρίαν βρεταννική. Πράγματι, αἱ μετοχαὶ τῶν Γερμανῶν εἶχον κατασχεθῆ εἰς Λονδῖνον ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ πολέμου, καὶ δοθέντος ὅτι ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις εἶχε τὸν ἔλεγχον τῆς Ἀγγλο — Πέρσιαν, ἡ ὁποία διέθετε τὰ 47,5 ο/ο τῶν μετοχῶν τῆς Τ.Ε.Π. εἶχε ἤδη εἰς χεῖρας της, συνολικῶς, τὰ 72,5 ο/ο αὐτῶν. Ἐπὶ πλέον ὁ Χένρυ Ντέτερτινγκ, ὅστις εἶχεν ἀποκτήσει τὴν βρεταννικὴν ὑπηκοότητα τὸ 1915 (βραδύτερον ἔλαβε καὶ τὸν τίτλον εὐγενείας «διὰ τὰς ὑπηρεσίας του ἐν καιρῷ πολέμου»), εἶχε μεταφέρει εἰς τὴν Βρεταννίαν τὰ 22,5 ο/ο τῶν μετοχῶν τὰ ὁποῖα διέθετεν ἡ Ρόγιαλ Ντάτς — Σέλλ. Τέλος, ὁ Καλούστ Γκιουλμπενκιάν, διατηρῶν τὰ ἐκ 5 ο/ο ποσοστά του ἦτο πάντοτε Βρεταννὸς πολίτης. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἠμποροῦσε, λοιπὸν νὰ εἶναι βεβαία ὅτι οὐδεὶς ξένος θὰ ἤρχετο νὰ τῆς ἐκμεταλλευθῇ τὰ κατακτηθέντα ἀραβικὰ ἐδάφη.

Ἀλλὰ δὲν ἐλογαριάζεν — ἢ μᾶλλον, δὲν ἤθελε νὰ λογαριάσῃ — ὅτι τὰ ἐδάφη, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀποσπασθῆ ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἀνῆκον οὐσιαστικῶς εἰς τοὺς Ἄραβας, καὶ ὅτι οἱ Ἄραβες εἶχον πολεμήσει εἰς τὸ πλευρὸν τῶν Ἀγγλογάλλων μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία, θὰ παρεῖχαν εἰς αὐτοὺς ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν.

Εἰς μίαν κοινὴν διακοίνωσίν των πρὸς τὸν ἐμίρην Φεϊζίλ, οἱ σύμμαχοι Ἀγγλογάλλοι ἔλεγαν: «Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Βρεταννία, συνεκίζουσαι εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἕνα πόλεμον προκληθέντα ὑπὸ τῶν σιλοδοξιῶν τῆς Γερμανίας, ἀγωνίζονται διὰ τὴν ὁριστικὴν χειραφέτησιν τῶν λαῶν, ποὺ ὑφίσταντο ἀπὸ αἰώνων τὴν τουρκικὴν κατατρεσιν, ὡς καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν διοικήσεων καὶ ἐθνικῶν κυβερνήσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀντλοῦν τὴν ἐξουσίαν των ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς καὶ πρωτοβουλίας τῶν αὐτοχθόνων πληθυσμῶν τῆς Συρίας καὶ τῆς Μεσοποταμίας (Ἰράκ), τὰς ὁποίας ἀπηλευθέρωσαν πλέον οἱ σύμμαχοι. Οὗτοι οὐδόλως ἐπιδιώκουν νὰ ἐπιβάλουν εἰς τὰς κυβερνήσεις τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν ἰδιαιτέρους θεσμούς, ἀλλὰ θέλουν μόνον νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν κυβερνήσεων καὶ διοικήσεων, τὰς ὁποίας θὰ ἐκλέξουν ἐλευθέρως οἱ πληθυσμοί, μὲ τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν προσήκουσαν βοήθειαν τῶν συμμάχων».

Ὅλος αὐτὸς ὁ ἰδεαλισμὸς εἰς τὰ λόγια ἐξέλιπεν ὅμως ταχέως χάριν μιᾶς σκεπτοτέρας συμφεροντολογικῆς πολιτικῆς. Ὅταν ὁ ἐμίρης Φαϊζάλ, ὁ Ἄραψ ἡγέτης, ὅστις εἶχεν εἰσέλθει νικητὴς εἰς τὴν Δαμασκόν, τὸ 1918, μετὰ τοῦ Λώρενς τῆς Ἀραβίας ἀνεκηρύχθη βασιλεὺς τῆς Συρίας, τὸν Μάϊον τοῦ 1920, οἱ Γάλλοι τοῦ ἀπηύθυναν ἀμέσως ἕνα τελεσίγραφον. Ἐὰν ἠνείετο νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν γαλλικὴν ἐντολὴν διοικήσεως τῆς Συρίας καὶ ἐὰν δὲν ἐδέχετο τὸν ἔλεγχον τῆς Γαλλίας ἐπὶ ὅλης τῆς ἐπικρατείας του, ὁ γαλλικὸς στρατὸς θὰ τὸν ἐξεθρόνιζε διὰ τῆς βίας. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Φεϊζάλ, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος ἀπεδέχετο τοὺς ὅρους τοῦ τελεσιγράφου, ἀπευθυνθεῖσα εἰς τὸ γενικὸν στρατηγεῖον τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ «ἐβράδυνε» λίαν προσηκόντως νὰ διαβιβασθῇ — οἱ Γάλλοι δὲν ἤθελαν νὰ βασιλεύσῃ ἐπὶ τῆς Συρίας ἕνας Ἄραψ ἡγεμών, ἔστω καὶ ἀνδρεῖος — καὶ ὁ στρατηγὸς Ἀνρὶ Γκουρὼ διέταξε τὰς δυνάμεις του νὰ βαδίσουν κατὰ τῆς συριακῆς πρωτεύουσης.

Ὁ Φεϊζάλ, κατέφυγε τότε εἰς τὴν πόλιν Ντεράα, τὴν ὁποίαν κατέκλυσε μετ' ὀλίγον βροχὴ προκηρύξεων ριπτομένων ὑπὸ γαλλικοῦ ἀεροπλάνου. Αἱ προκηρύξεις προειδοποιοῦσαν ὅτι ἡ πόλις θὰ ἐβομβαρδίζετο ἐὰν οἱ κάτοικοί της δὲν ἐξεδίωκαν τὸν Φεϊζάλ, ἐντὸς 24 ὡρῶν. Ὁ Ἄραψ ἡγέτης ἔφυγε τελικῶς εἰς τὴν Χαΐφαν τῆς Παλαιστίνης, ὅπου ἐκεῖθι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Βρεταννῶν. Ἡ Γαλλία εἶχεν θέσει εἰς κίνησιν τὰ στρατεύματά της, τὰ ὁποῖα κατέλαβον τὴν Συρίαν καὶ τὸν Λίβανον. Ἡ γαλλικὴ κυριαρχία διετηρήθη ἐπὶ 25 ἔτη εἰς τὰς δύο αὐτὰς χώρας, αἱ ὁποῖαι ἀπέκτησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν των εἰς τὸ τέλος τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχήν, ἡ Μεγάλη Βρεταννία εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν Παλαιστίνην καὶ τὸ Ἰράκ. Οἱ Βρεταννοὶ εἶχον ὑποσχεθῆ ἀορίστως εἰς τὸν πατέρα τοῦ Φεϊζάλ — τὸν βασιλέα Χουσεΐν, σερίφην τῆς Χετζάζης — τὴν ἑνοποίησιν τοῦ συνόλου τῆς Ἀραβίας, ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου μέχρι τῶν συνόρων τῆς Τουρκίας, μετὰ τὴν συμμαχικὴν νίκην, καὶ τὴν βοήθειάν των πρὸς τὸν υἱόν του, διὰ νὰ στεφθῇ βασιλεύς. Οἱ Γάλλοι ἐματαίωσαν ὅμως τὰ τόσο μεγαλεπήβολα σχέδια — πρὸς μεγίστην ἀνακούφισιν, ὡς ἰσχυρίζονται μερικοὶ κυνικοί, καὶ αὐτῶν τούτων τῶν βρεταννικῶν ἀρχῶν — ὁπότε οἱ Βρεταννοὶ προσέφεραν εἰς τὸν Φεϊζάλ, τὸν θρόνον τοῦ Ἰράκ, ἡ πρωτεύουσα τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο ἡ Βαγδάτη, πρὸς ἱκανοποίησίν του. Ὡστόσον, ὁ Φεϊζὰλ ὑπεχρεώθη, προτοῦ γίνῃ ὅ,τι δήποτε, νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ ἐδέχετο πάντοτε τὴν ἄσκησιν τῆς «ἀνωτάτης δικαστικῆς ἐξουσίας» ὑπὸ τοῦ Βρεταννοῦ ὑπάτου ἁρμοστοῦ.

Οἱ Βρεταννοὶ καὶ οἱ Γάλλοι συνηντῶντο συχνὰ (κατὰ τὸ πλεῖστον μυστικῶς) διὰ νὰ μοιρασθοῦν τὰς λείας τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου, λησμονοῦντες, κατὰ τὰ φαινόμενα, τὸν τρίτον σύμμαχον, ὅστις εἶχε συντελέσει τὰ μέγιστα εἰς τὴν τελικὴν νίκην. Πράγματι, ἡ Ἀμερικὴ εὑρίσκετο ἐκτὸς τοῦ παιγνιδίου κατὰ τὰς συζητήσεις περὶ Μέσης Ἀνατολῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ἐκ τῶν σημαντικῶν διασκέψεων τῆς ἀμέσου μεταπολεμικῆς ἐποχῆς, συνελθούσης εἰς Σὰν Ρέμο τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1920, οἱ Βρεταννοὶ ἀνέλαβον τὰς ἐντολὰς (μὲ ἄλλα λόγια, τὸν ἔλεγχον) τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Μεσοποταμίας, οἱ δὲ Γάλλοι ἔλαβον ὡς μερίδα των τὴν Συρία καὶ τὸν Λίβανον. Εἰς ἐκείνους, ποὺ ἀντέτειναν ὅτι οἱ σύμμαχοι δὲν εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ πράττουν τὰ ἀνωτέρω καὶ ὅτι μόνον ἡ νεοϊδρυθεῖσα Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν εἶχε δικαίωμα παροχῆς ἐντολῶν, ὁ Βρεταννὸς ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν, Λόρδος Κῶρζον, ἔδωσε τὴν ἑξῆς ψυχρὰν ἀπάντησιν, ὁμιλῶν, τὸ 1920, εἰς τὴν βουλὴν τῶν λόρδων: «Εἰς τὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι κατέκτησαν τὰ ἐδάφη αὐτά, ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς κατανομῆς των. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν αὐτὴν μᾶς ἀνετέθη ἡ ἐντολὴ διὰ τὴν Παλαιστίνην καὶ τὴν Μεσοποταμίαν καὶ τὴν ἀπεδέχθημεν, ὡς ἔπραξε καὶ ἡ Γαλλία διὰ τὴν Συρίαν».

Ὄχι μόνον δὲν προσεκλήθησαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἰς τὴν ὀργανωθεῖσαν ἐν Σὰν Ρέμο διανομήν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐφρόντισε κανεὶς νὰ τὰς ἐνημερώσῃ περὶ τῶν ἀποφάσεων, ποὺ ἐλήφθησαν κατὰ τὴν διάσκεψιν ἐκείνην. Ἐν τούτοις, ἐπρόκειτο περὶ ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπηρέαζαν σημαντικῶς τὸ μέλλον τῆς πετρελαιοβιομηχανίας τοῦ Ἰράκ. Πράγματι, ἡ Γαλλία ἡ ὁποία εἶχε δεχθῆ νὰ παραχωρήσῃ τὴν Μοσσούλην εἰς τοὺς Βρεταννούς, ἔλαβεν εἰς Σὰν Ρέμο οὐσιῶδες ἀντιστάθμισμα. Ἡ διάσκεψις ἀπεδέχθη τὴν ὑπόδειξιν τοῦ Γκιουλμπενκιὰν ὅπως τὰ γερμανικὰ μερίδια τῆς Τουρκικῆς Ἑταιρείας Πετρελαίων, παραδοθοῦν εἰς τοὺς Γάλλους...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κατάστημα, καινούργιο καὶ εὐρύχωρο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου 164. Πληροφορίαι τηλ. 992-010.

ΓΚΑΡΣΟΝΙΕΡΑ 45 τ.μ. ἐνοικιάζεται πλησίον Ὑψηλῶν Ἀλωνίων ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Παναχαϊκοῦ καὶ Γεωργ. Ὀλυμπίου. Πληροφορίαι τηλ: 279-893.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ αἴθουσα καινουργὴς 180 τ.μ. κατάλληλος διὰ βιοτεχνίαν ἢ κάθε ἄλλη ἐργασία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γηροκομείου ἀριθμ. 85. Πληροφορίαι τηλ: 220-465.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ διαμερίσματα ἑνός, δύο καὶ τριῶν δωματίων, πολυκατοικία ὁδοῦ Ἄστιγγος — Μητροπολίτου Δέρκων — Παξῶν. Πληροφορίαι ἐκεῖ, ὥρες 7—14.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ γωνιαῖο ψωτεινὸν κατάστημα κατάλληλον δι' οἱανδήποτε ἐργασίαν 140 τετραγωνικὰ μέτρα εἰς θέσιν Κουκούλι πλησίον τοῦ Κέντρου «Κούκου». Πληροφορίαι κ. Ἀλέξ. Ντάρμαν ἢ Βασίλ. Βλάντην Κουκούλι.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δροφος παλαιᾶς οἰκίας εἰς καλὴν κατάστασιν, 6 μεγάλων δωματίων, τὰ τρία ἑνοῦνται μὲ τετράφυλλες, μεγάλη κουζίνα, χωριστὸ μπάνιο, κατάλληλος καὶ δι' ἐπαγγελματικὴν στέγην, πλησίον πλατείας Ὄλγας, Ἀράτου 14 α'.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΦΟΡΤΩΤΗΣ. Πληροφορίαι:

ΤΗΛΕΦ. 321-755

πρωῒ ἢ ἀπόγευμα

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

εἰς Ρίον, Ἁγίου Γεωργίου 33, 4σάρι ὑπερλοὺξ μὲ ὅλα τὰ χρειώδη. Πληροφορίες ἐκεῖ κ. Γ. Ρήγα καὶ τηλέφ. 320-016. Ἐπισκέψεις καθημερινῶς

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

παρὰ τῆς βιοτεχνίας ἑτοίμων ἐνδυμάτων «CHARME» πεπειραμένες γαζώτριες καὶ κοπτοραπτοῦδες

Ὑψηλὸν ἡμερομίσθιον

Πληροφορίαι:

ΚΑΡΑΤΖΑ 5

Ὑψηλὰ Ἀλώνια

ΤΗΛΕΦ. 321-687

ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΗ ἐνοικιάζεται κεντρικὴ γκαρσονιέρα διὰ σοβαρὸν κύριον ἢ κυρίαν. Πληροφορίαι τηλ. 273-990.

Ζητοῦν θέσιν

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ἀπόφοιτος Λυκείου καὶ Ἀγλικῶν ζητεῖ ἀνάλογον ἐργασίαν. Προτιμᾶ τουριστικὸν γραφεῖον ἢ πρακτορεῖον. Πληροφορίαι 272-305.

ΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ οἰκιακὴ βοηθὸς ἄνω τῶν 40 ἐτῶν, τηλ. 272-819.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ καμαριέρα διὰ τὸ ξενοδοχεῖον «Ὀλύμπια». Πληροφορίες τηλ: 277-512.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ συνεργάτης πεπειραμένος ἄνευ κεφαλαίου διὰ ἰχθυοπωλεῖον. Πληροφορίαι τηλ. 274-066.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ μικροὶ 16-17 ἐτῶν καὶ βουρτσαδόροι νικελωτηρίου (ἑβδομὰς 5 ἡμερῶν). Πληροφορίαι τηλ. 991-753.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ κοπέλλα ἀπὸ 13 ἕως 15 ἐτῶν. Πληροφορίες γραφεῖον Μουρούζη 38 τηλ: 421-456 ἀπὸ ὥρας 12—3 μ.μ. καὶ ἀπὸ 7.30 — 9 μ.μ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἐνοικίασιν διαμέρισμα τριῶν ἢ τεσσάρων δωματίων εἰς περιφερείας Γηροκομείου ἢ πέραν σταδίου Παναχαϊκῆς. Πληροφορίες: 276-007, κ. Ἀποστολόπουλον.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ διὰ μόνιμον ἐργασίαν μαθητευόμενοι ἠλεκτροσυγκολληταί, ἐφαρμοστὰ παρὰ τῆς βιομηχανίας θερμοσιφώνων ΤΡΟΠΙΚΑΛ. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. Πληροφορίαι κ. Ἀναστ. Χρυσαΐτην Ἅγιος Σπυρίδων Λεύκας, τηλ. 521-702 καὶ 521-997.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ καφενεῖο — ψησταριὰ στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Ἁγίας Τριάδος καὶ Νικαίας 41 μὲ ἐξησφαλισμένη πελατεία καὶ σὲ τιμὴ εὐκαιρίας λόγω ἀναχωρήσεως. Πληροφορίαι τηλ: 320-259 καὶ 274-407.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ παραθαλάσσια οἰκόπεδα εἰς προνομιοῦχον περιοχὴ Ρίου καὶ ἐντὸς σχεδίου Οἰκισμοῦ. Πληροφορίες στὸ τηλέφ. 991-435.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ἢ ἐνοικιάζονται, κατάστημα καὶ γκαρσονιέρες ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀράτου 34—38. Πληροφορίαι, τηλ. 278-515.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον εἰς ἄνω Ὀβρυᾶν Πατρῶν, πλησίον γεφύρας Μανωλίας εἰς τὴν τιμὴν τῶν 180.000 δρχ. Πληροφορίαι τηλ. 330-363, ἀπὸ ὥρας 2—9 μ.μ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία ἐκ τεσσάρων δωματίων, 95 τ.μ. διαμπερής, ἀνεξάρτητη, τελείως καινουργὴς ὑπερλούξ, εἰς τὴν περιοχὴν Ἁγίας Τριάδος, σὲ τιμὴ εὐκαιρίας, λόγω μεγάλης ἀνάγκης εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) καὶ τὸ 20% μὲ εὐκολίες πληρωμῆς. Πληροφορίαι τηλ: 271-935.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ τροχόσπιτο. Πληροφορίαι κ. Νικ. Δημόπουλον, τηλ. 321-527.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ οἰκόπεδα πλησίον Ἐθνικῆς ὁδοῦ Πατρῶν — Ἀθηνῶν. α) Οἰκόπεδο 640 μέτρα μὲ φάτσα εἰς πλατεία ἀξίας 1,5 ἑκατομμυρίου καὶ β) οἰκόπεδο 400 μέτρων ἀξίας 1.200.000. γ) Οἰκόπεδο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῶν Κάτω Συχαινῶν 20Χ20 ἀξίας 900.000. Ἐπίσης, οἰκόπεδα εἰς Ταραμπούρα, Σαμαρᾶ, Κρεμανταλᾶ, Ψαροφαΐ Κοτρώνι, Ρίον, Ἀρόη. Πληροφορίες, Κανακάρη 178 α' ὄροφος 2 γραφεῖον, κ. Γερ. Πεφάνην τ